

Radnai István

Határeset

egyszer fent
nem a határokat tologatják
habár enklávék születnek
ki mivel büszkélkedik

hol a jólét hol a vagyon
ha már a koldusok bámulnak
(a szegényekre ha hiszel
a statisztikáknak)

nem a határokat tologatják
de az élet határait

hazátlannak lenni a hazádban
rád csuklik a házad
százéves gerenda a más szemében

enklávé a kerted alatt áthajlik az ága

Rozsdállva forr össze a százéves seb

mint a százharmincas zárka foglya
amikor fény nyerít a rácson
amikor a második kedvéért
elhalasztották az elsőt

és a bölcsőt mely ringatott
a szomszédok vitték aprófának
s mi nyelvünkbe zárva
tág határok közt fogságban élünk

mindenki fordít mintha
nyílna akkor a börtönajtó
nyelvőrök állnak feltűzött szuronnyal
körben a hét határon

s hiába nyelv testvér temető rokon
rozsdállva forr össze a százéves seb

Tóth Dávid: Trianon-emlékmű – Hatvan